



У претходном чланку било је речи о начину на који Динко Грухоњић, председник Независног друштва новинара Војводине, сарађује са страним новинарима [1](#). Ту је описано како објективни Грухоњић шири истину о Србији, реченицама попут: "Тешко је веровати да може да постоји таква концентрација зла на тако малом простору". У овом чланку ће бити речи о другом медијско-политичком подухвату Грухоњића и НДНВ. То је сајт [www](http://www.autonomija.info)

[.autonomija.info](http://www.autonomija.info), чији је поднаслов "Војвођански идентитет".

Сајт је покренут 7. априла 2008. године, са жељом да се, како је речено, допринесе расправи о "уставноправном и политичком положају Војводине". То је било усред кампање за парламентарне и покрајинске изборе (одржане 11. маја), када се питање "уставноправног положаја Војводине" практично није ни постављало. Иначе, НДНВ, има свој званичан сајт www.ndnv.org, због чега смисао покретања новог сајта није одмах био баш најјаснији. Међутим, убрзо је постало несумњиво да је реч о чисто политичком сајту, преко кога се НДНВ легитимисала као официјелни информативни сервис регенерисаног "аутономаштва", односно војвођанске варијанте сецесионизма.

Новац за покретање и одржавање овог сајта дала је америчка фондација Национална задужбина за демократију (National Endowment for Democracy). Реч је о фондацији која се углавном финансира из буџета САД (око 70 милиона долара годишње) [2](#), а која већ дужи време помаже различите странке и НВО у Србији

[3](#). У исто време (и вероватно са истим финансијером) покренуто је и излажење "Интернет магазина Војводина – часописа европске Војводине" (уредници Недим Сејдиновић и неизбежни Динко Грухоњић). О карактеру тог магазина најбоље сведоче наслови: "Европска Војводина у полуевропској Србији", "Када ће јогурту истећи рок трајања?", "Систематска пљачка отете аутономије", "Војводина, пропадање једног региона", "Ненад Чанак: `Аутономистичку опцију тек треба стварати!'", "Бојан Пајтић: `Централисти су покушали да униште Војводину`", итд.

[4](#) Овај магазин се ипак угасио после само три изашла броја, али су све његове идеје

наставиле да и даље живе на сајту аутономија.инфо.

Овај сајт највише пажње даје најекстремнијим аутономашима. Тако се, тренутно, посебно рекламирају реферати са "Треће војвођанске конвенције", одржане 21. децембра 2008.

Реч је о скупу десетак различитих аутономашко-сецесионистичких странака и седам исто тако оријентисаних НВО. Од странака, у организацији конвенције су учествовали: Савез војвођанских Мађара, Демократски савез Хрвата Војводине, Алијанса војвођанских Румуна, Социјалдемократска партија Војводине, Војвођанска партија, Европска снага Војводине, Банатска странка, Панчевачка партија и Новосадска партија. У организацији скупа биле су и невладине организације: Хелсиншки одбор за људска права, Независно друштво новинара Војводине, Војвођански клуб, Регионални центар за избегла и прогнана лица, "Аргус", "Форум В-21" и Центар за либералне студије.

Уводни реферат поднео је Живан Берисављевић, стари аутономашки кадар [5](#). Берисављевић је позвао "републичку политичку врхушку(...) да осигура да Скупштина Републике да сагласност на предложени Статут АП Војводине". Али, наравно да је Статут само први, почетни корак. Следећи корак је, по Берисављевићу, "нови историјски договор о стварању заједничке државе" (одн. "сложене државе Србије"), који ће постићи "два конститутивна елемента некадашње Југославије", тј. Војводина и Србија. "Војводини се у том процесу договарања мора поново политички признати поречено, а непотрошено историјско право да у свим новим историјским ситуацијама сама одлучује с ким ће и у каквом државном облику наставити да се развија, мора јој се вратити порекнути политички субјективитет и признати осведочени регионални идентитет, као што она то одавно призање Србији", рекао је Берисављевић.

Ако ужа Србија неће да призна Војводину, као што је Војводина спремна да призна остатак Србије, нужна је помоћ САД и ЕУ. "Нама је подршка међународне заједнице и европских институција у оној мери добродошла, у којој су мери само унутрашњим снагама тешко савладиви силовити и тврдокорни отпори сваком истицању потребе да се војвођанско питање на трајним основама и на демократски начин реши". Само, дакле, ако "отпори централистичких снага буду превелики", војвођански аутономиши ће морати позвати НАТО или ЕУФОР у помоћ. Али, ако пак процес стварања "сложене државе Србије" буде текао без озбиљног отпора (као до сада) војвођанско питање ће остати "унутрашње питање" Србије. Баш великодушно.

На сајту аутономије.инфо налази се и излагање Слободана Будакова, такође старог аутономашког кадра (некадашњег директора ТВ НС), са исте конвенције [6](#). И он је

позвао на "нов историјски договор равноправних историјских и конститутивних ентитета Србије и Војводине о њиховом самоконституисању и удруживању у Републику Србију". Србија и Војводина треба да буду равноправне федералне јединице, јер је то војвођанско историјско право. "Војводина је историјска покрајина која је својом вољом ушла у Србију 1918. и потврдила ту одлуку 1945. када је већ имала своју територију, своје органе власти и своје оружане снаге". Војводина-држава из 1945. је била само коначан израз "историјски насталих разлика у условима отоманске царевине с једне и европске Аустроугарске са друге стране". Стога европска Војводина данас, по Будакову, мора одлучно да каже: "Са Србијом – да, под Србијом – не!". "Говориће: ви хоћете отцепљење", упозорава Будаљков и одмах одговара: "Па шта!? Чак и да хоћемо, а нећемо – имамо право. Као што смо својом вољом ушли могли бисмо својом вољом и да изађемо". "Говориће", каже даље Будаков, да "то што Војводина хоће то је федерализација. Па шта!? Није федерализам никаква политичка проклетиња, него легалан и легитиман облик организовања државе и друштва. Говориће: ви много тражите. Па шта!? Уствари, не тражимо ми ништа од Србије, него јој нудимо". Ако Србија хоће равноправност – хоће, ако неће – свако на своју страну. "Кинези имају узречицу: ако пас лаје, значи да није довољно кван. Зато ћемо морати да оне који на ову нашу платформу наставе и даље да насрћу и, да простите, лају, војвођански стрпљиво разуверавамо и `кувамо` док не омекшају. А ако то не помогне – треба их избацити из лонца, тј. из политичког живота (на изборима, наравно)", каже Будаков.

На сајту атономија.инфо налази се и реферат Радивоја Степанова [7](#). И он се слаже да је "Војводина срозана на улогу ратног плена Србије", мада "Србија никад Војводину није ослобађала". И он мисли да се "о политичко-правном статусу Војводине не може (више и даље) мислити из обрасца аутономије који је потрошен, преживео и нефункционалан". Наиме, код аутономије "никад нисте сигурни јесте ли довољно тражили, а још мање колико ћете добити. Јер, Србија узима са две руке, а дели са три прста". Зато је нужна "Војводина држава". "Прича о војвођанској аутономији мора да узађе из своје, што би рекао Кант, `самоокривљујуће малолетности`. То неће бити прича о више или
мање

аутономије, о суштинској
или надсуштинско

ј
, о пуној или празној аутономији, о аутономији из времена Устава СФРЈ 1974. или Устава РС 2006, већ прича о конституционалној и стварној државности Војводине". "Концепт Војводина-држава нужно отвара најтеже питање за Србију: то је питање прекомпоновања територијалне или вертикалне организације власти Србије. То је пут стварања модерне Србије. А на тај пут Србија може да пође само ако је Војводина-држава поведе".

На сајту атономија.инфо налази се и излагање Ђорђа Суботића, председника Војвођанског клуба [8](#). "Ми живимо у држави у којој власт више води рачуна о етничким србима ван Србије, у Републици Српској, Хрватској, Косову... него о сопственим држављанима", жали се Суботић (правопис је његов). "Како заштити Војводину", пита се он, "од неразумних изјава министра спољних послова, који нас попут недораслог деришта, а не шефа дипломатије, свађа са суседима, пре свега са Хрватском, а у Војводини између осталих живи велики број хрватске националне заједнице као значајан стуб војвођанске мултикултуралности". "Како оспособити Радиотелевизију Војводине да постане истински сервис грађанки и грађана Војводине када кадровску и уређивачку политику на радију и телевизији, воде претежно они којима је регионални, војвођански менталитет стран"?, пита се Суботић (зато су, ваљда, ових дана, из ТВ НС уклоњени водитељи који "не говоре довољно јасним војвођанским акцентом"). "Како сачувати, оспособљавати и развијати највишу научну установу Војводине, Војвођанску академију наука и уметности, од насртаја србонационалиста и нелустрираних меморандиста, академика САНУ и уставописаца из деведесетих?", пита се забрнути Суботић. Само један једини одговор постоји: "Војводини су потребна државност, понављам, државност и Устав(...). То је једини спас за Војводину, уколико не желимо да се сведе на географски појам, и северну српску провинцију. Дакле, Војводина треба да буде федерална јединица у федеративној Србији. (...)Са дводомим парламентом са већем грађана и већем федералних јединица(...). Војводина треба да буде заступљена у оба дома, грађанима у Дому грађана и делегацијим у Дому федералних јединица". "Подсећам, Војводина је у бившој СФРЈ била један од осам конституената југословенског федерализма. Седам тих конституената су сада независне државе. Поставља се питање где се изгубио осми конституент. Војводина?(...) Ако је (Војводина) учествовала у удруживању, ваљда треба да учествује и у раздруживању".

Тако читалац, преко сајта аутономија.инфо, још једном схвата неколико ствари. Прво, потпуно је наивно мислити да ће се војвођански сецесионизам "нахранити" некаквом аутономијом, чак ни у најширем смислу те речи. Заправо, чак ни доношење противуставног, крипто-федералистичког Статута, којим Војводина постаје полудржава, неће заситити аутономаше. Као што се из захтева "Треће војвођанске конвенције" види, њих може задовољити једино права држава. Протофедерална аутономашка Војводина, каква настаје Статутом, само је почетни степен за претварање Војводине у конфедералну јединицу "Савезне Републике Србије", која је и сама прелазни ступањ који води до коначног циља – "Независне државе Војводине". Зато, вођство Демократске странке прави кобну историјску грешку гурајући овакав накарадни модел Статута кроз Скупштину Србије. Његовим усвајањем аутономашки сецесионисти добиће институционални, финансијски и медијски плацдарм за даљи развој свог сецесионистичког пројекта. Добиће новац, институције и медије преко којих ће убрзати производњу политичке нестабилности, нудећи, као следеће решење које ће "умирити кризу" – конфедерализацију Србије. Наравно, и конфедерализација ће им послужити само као средство за освајање нових ресурса, који ће бити искоришћени да би се дошло до "коначног решења" – до још једног цепања Србије. Ко то не види, или је

непоправљиво политички наиван, или је и сам део нечасних центрифугалних пројеката.

Друго, сајт аутономија.инфо јасно сведочи до које мере је дошло до политизације неких НВО и удружења – пре свега до политизације Независног друштва новинара Војводине.

Ова организација, која је требало да буде чисто струковна, својим учешћем у "Трећој војвођанској конвенцији" и својим сајтом аутономија.инфо, легитимисала се као још један политизовани и острашћени носилац аутономаштва. Тиме се цела новинарска професија у Војводини, преко НДНВ, гура у некакав криптосецесионистички фронт. Преко злоупотребе струке хоће се извршити друштвена нормализација аутономашке варијанте сецесионизма. Пошто и новинари Војводине, преко НДНВ, хоће "нови историјски договор Војводине и Србије", стварање "Савезне републике Србије" више није захтев бизарних политичких екстремиста, попут Жике Берисављевића или Будакова. Захваљујући Динку Грухоњићу и НДНВ, стварање "Савезне републике Србије" постаје сада сасвим нормална ствар.

И треће, цео овај пројекат "социјализације" и "нормализације" аутономашког екстремизма финансијски потпомажу фондације које су под директним утицајем Конгреса и администрације САД. Да ли амерички порески обвезници уопште знају на шта се све троши њихов новац? Какве забога везе имају Живан Берисављевић, Слободан Будаков и Динко Грухоњић са "ширењем демократије"? Какав интерес има НДИ да новчано потпомаже аутономашку пропаганду и оснивање и одржавање бизарних сецесионистичких сајтова? Шта би америчко јавно мњење рекло када би се утврдило да конгрес и администрација, рецимо, Кине или Русије финансијски помажу сајт покрета за независност Тексаса [9](#), активисте Вермонт-републике [10](#), или идеологе тз. Каскадије

[11](#)

? И то након што је већ проглашено официјелно отцепљење Калифорније, а Кина или Русија биле прве земље које су дипломатски признале ту нову "државу"?

Хајде да се уозбиљимо. Сви ми: и јавност и странке, и политичари и бирачи. Опасна се игра завртела око Војводине. Немојмо се градити невешти, немојмо да се правимо да не разумемо шта се дешава. Динко Грухоњић, ХОС, НДИ, "Трећа војвођанска конвенција" и остали само раде свој посао. Када ћемо коначно и ми, српска јавност и странке, српски политичари и бирачи, почети да радимо свој? Када ћемо смоћи снаге да отворимо очи, укључимо памет и коначно урадимо нешто добро и разумно за себе и за ову земљу?

1. <http://www.nspm.rs/kulturna-politika/bledoliki-informator-i-baba-sa-dva-repa.htm> | [^] 2.

<http://www.ned.org/about/nedhistory.html>

[
^
_

]

3.
<http://www.nspm.rs/politicki-zivot/americka-nacionalna-zaduzbina-za-demokratiju-podriva-srbiju/stampa.html>

[
^
_

]

4.
<http://www.magazinvodina.com>

[
^
_

]

5.
<http://www.autonomija.info/zivan-berisavljevic-vojvodina-na-srcu.html>

[
^
_

]

6.
<http://www.autonomija.info/slobodan-budakov-ustav-zasnovan-na-gnusnoj-istorijskoj-lazi.html>

[
^
_

]

7.
<http://www.autonomija.info/radivoj-stepanov-bit-i-ili-ne-bit-i-drzava-pitanje-je-sad.html>

[
^
_

]

8.
<http://www.autonomija.info/dorde-subotic-zastita-vojvodanskih-interesa-i-evropskog-opredeljenija.html>

[
^
_

]

9.
<http://groups.myspace.com/index.cfm?fuseaction=groups.groupProfile>

[
^
_

Пише: Слободан Антонић
уторак, 06 јануар 2009 19:25

] 10.
http://www.goodmagazine.com/section/Features/most_likely_to_secede

[
[^](#)
] 11.
<http://books.google.com/books?id=p2c6VJnZRuoC&pg=PA320>

[
[^](#)
]